در دنیا (بگونه ای) باش گویا که تو یک بیگانه و یا یک رهگذر هستی

از عبدالله بن عمر رضی الله عنهما روایت است که فرمود: رسول الله صلی الله علیه وسلم شانه مرا گرفتند و سپس فرمودند: "در دنیا (بگونه ای) باش گویا که تو یک بیگانه و یا یک رهگذر هستی"، و ابن عمر رضی الله عنهما می فرمودند: چون شام نمودی پس منتظر صبح مباش، و چون صبح نمودی منتظر شام مباش، و از (دوران) تندرستی خویش برای (دوران) بیماری خویش و از زندگی خویش برای مرگ خویش (استفاده کن وکار) بگیر.

[صحیح] [بخاری روایت کرده]

ابن عمر رضی الله عنهما ذکر نمود که پیامبر صلی الله علیه وسلم منکب وی را - که مفصل بازو و شانه است - گرفته و به او فرمودند: در دنیا طوری باش، گویی بیگانه هستی، به سرزمینی که نه خانه ای دارد که او را احتوا کند، نه ساکنی دارد که او را سرگرم کند، عاری از خانواده و فرزندان و وابستگان، البته این همه سبب مشغولیت از خالق می شوند، بلکه از بیگانه هم شدیدتر باش که آن رهگذر است، رهگذری که راه را جهت رسیدن به کشورش طی می کند، چون بیگانه ممکن است در کشور بیگانه اقامت نموده و مسکن گزین شود، بر خلاف رهگذر که قصد سفر به کشور را دارد، چون کار او تخفف است نه توقف، و سعی می کند به کشور خود برسد، همانطور که مسافر نیازی به چیز زیاد ندارد جز به آنچه که او را به مقصدش برساند، به همین ترتیب مؤمن در دنیا به چیزی بیش از آنچه که او را بمحلش برساند نیاز ندارد. ابن عمر به این توصیه عمل نمود و فرمود: هرگاه صبح نمودی منتظر شام مباش، و چون شام نمودی منتظر صبح مباش، و خود را از اهل قبور بشمار، چون زندگی خالی از سلامتی و بیماری نیست؛ قبل از بیماری ات در روزهای سلامتی به طاعت مبادرت کن؛ و اعمال نیک را هنگام سلامتی غنیمت بشمار، قبل از این که میان تو و اعمال نیک بیماری مانع شود، و در دنیا زندگی ات را غنیمت بشمار، و در آن چیزی را جمع آوری کن که پس از مرگ برای تو سودمند باشد.

http://www.sunnah.global/hadeeth/prs/show/4704